

COMISIA EUROPEANĂ

DIRECȚIA GENERALĂ STABILITATE FINANCIARĂ, SERVICII FINANCIARE ȘI UNIUNEA
PIEȚELOR DE CAPITAL

Bruxelles, 14 iulie 2020
REV1 – înlocuiește avizul din data de
27 aprilie 2018

AVIZ CĂTRE PĂRȚILE INTERESATE

RETRAGEREA REGATULUI UNIT ȘI NORMELE UE ÎN DOMENIUL INSTITUȚIILOR PENTRU FURNIZAREA DE PENSII OCUPAȚIONALE

La 1 februarie 2020, Regatul Unit s-a retras din Uniunea Europeană și a devenit o țară terță¹. Acordul de retragere² prevede o perioadă de tranziție, care se încheie la 31 decembrie 2020. Până la această dată, dreptul UE se va aplica integral în Regatul Unit și pe teritoriul acestuia³.

În perioada de tranziție, UE și Regatul Unit vor negocia un acord privind un nou parteneriat. Cu toate acestea, nu este sigur că un astfel de acord va fi încheiat și va intra în vigoare la încheierea perioadei de tranziție. În orice caz, un astfel de acord ar crea o relație care va fi foarte diferită de participarea Regatului Unit la piața internă⁴.

În plus, după încheierea perioadei de tranziție, Regatul Unit va fi o țară terță în ceea ce privește punerea în aplicare și aplicarea dreptului UE în statele membre.

Prin urmare, tuturor părților interesate, în special operatorilor economici, li se amintesc implicațiile juridice pe care încheierea perioadei de tranziție le va avea asupra activităților lor.

Recomandări pentru părțile interesate:

Având în vedere prezentul aviz, li se recomandă instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale („IORP”) să evalueze consecințele încheierii perioadei de tranziție, să își informeze în mod corespunzător membrii și beneficiarii din UE și să ia în timp util măsurile corespunzătoare, printre care s-ar putea număra și transferul unor activități către UE.

¹ O țară terță este o țară care nu este stat membru al UE.

² Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 29, 31.1.2020, p. 7) („Acordul de retragere”).

³ Cu anumite excepții, prevăzute la articolul 127 din Acordul de retragere, niciuna dintre acestea nefiind relevante în contextul prezentului aviz.

⁴ În particular, un acord de liber schimb nu include concepte ținând de piața internă (în domeniul bunurilor și serviciilor) cum ar fi recunoașterea reciprocă.

Nota bene: prezentul aviz nu se referă la:

- normele UE privind conflictul de legi și jurisdicții („cooperarea judiciară în materie civilă și comercială”);
- dreptul societăților comerciale al UE;
- normele UE privind protecția datelor cu caracter personal.

În legătură cu aceste aspecte, sunt în curs de elaborare sau au fost publicate alte avize⁵.

După încheierea perioadei de tranziție, Regatului Unit nu i se mai aplică Directiva (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale⁶. Acest lucru are, în special, următoarele consecințe:

- După încheierea perioadei de tranziție, instituțiile pentru furnizarea de pensii ocupaționale („IORP”) înregistrate sau autorizate în Regatul Unit nu vor mai beneficia de înregistrarea sau autorizarea în temeiul Directivei (UE) 2016/2341⁷ pentru a furniza servicii în Uniune și vor fi tratate ca și întreprinderile din țări terțe, cărora nu li se aplică Directiva (UE) 2016/2341. Aceasta înseamnă că, după încheierea perioadei de tranziție, respectivelor IORP nu li se va mai permite să funcționeze, pe baza înregistrării/autorizării actuale, în calitate de IORP pentru membrii sau beneficiarii ale căror relații cu întreprinderea plătitoare sunt reglementate de legislația socială și a muncii relevantă pentru domeniul schemelor de pensii ocupaționale a unui stat membru (denumiți în continuare „membrii și beneficiarii din UE”). Activele se vor afla în Regatul Unit, iar membrii și beneficiarii vor trebui să se bazeze pe legislația națională a Regatului Unit pentru a avea acces la activele lor.
- După încheierea perioadei de tranziție, IORP înregistrate sau autorizate în Regatul Unit vor trebui să respecte, în ceea ce privește activitățile legate de membrii și beneficiarii din UE, normele statului membru gazdă aplicabile activităților IORP înregistrate sau autorizate într-o țară terță. Este posibil ca normele în cauză să impună înregistrarea sau autorizarea de către autoritatea competentă relevantă a statului membru gazdă, în conformitate cu normele naționale aplicabile. Cu toate acestea, o astfel de înregistrare sau autorizare nu conferă dreptul de a desfășura activități în toate statele membre ale UE, ci numai în statul membru care a acordat înregistrarea sau autorizația.
- Înainte de încheierea perioadei de tranziție, se recomandă ca IORP înregistrate sau autorizate în Regatul Unit care desfășoară activități la nivel transfrontalier în UE să contacteze autoritățile competente ale statelor membre gazdă relevante pentru a determina dacă și în ce condiții li s-ar putea permite să își continue activitățile în

⁵ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/getting-ready-end-transition-period_ro.

⁶ JO L 354, 23.12.2016, p. 37.

⁷ Articolele 9, 11 și 12 din Directiva (UE) 2016/2341.

temeiul legislației naționale a statului membru sau a statelor membre respectiv(e). În funcție de rezultat, respectivele IORP din Regatul Unit ar putea fi nevoite să ia măsuri adecvate:

- În cazul în care nu este posibil ca operațiunile transfrontaliere în statul membru sau statele membre relevant(e) să continue, IORP din Regatul Unit pot decide să își transfere portofoliul legat de membrii și beneficiarii din UE către un IORP destinat înregistrat sau autorizat în UE, pentru ca membrii și beneficiarii respectivi să intre, astfel, în continuare sub incidența cadrului UE în materie de IORP. Articolul 12 din Directiva (UE) 2016/2341, care a trebuit să fie transpusă în legislația națională de către statele membre până cel târziu la 13 ianuarie 2019, prevede o procedură de transfer. În cazul în care nu se realizează un transfer înainte de încheierea perioadei de tranziție, IORP din Regatul Unit nu vor mai fi în măsură să gestioneze schemele de pensii ale membrilor și beneficiarilor lor din UE, iar consecințele pentru membrii și beneficiarii lor din UE sunt cele descrise mai sus.
- În cazul în care statul membru sau statele membre în cauză permit(e) continuarea activităților transfrontaliere în conformitate cu legislația națională, IORP din Regatul Unit ar trebui să decidă dacă să se bazeze pe aceste norme sau să realizeze transferul portofoliului.
- Li se recomandă întreprinderilor plătitoare stabilite în UE care plătesc contribuții la o IORP înregistrată sau autorizată în Regatul Unit să evalueze condițiile de continuare a schemelor de pensii relevante în temeiul legislației naționale a statului membru în care sunt stabilite. În orice caz, după încheierea perioadei de tranziție, aceste scheme de pensii nu vor mai beneficia de cadrul juridic prevăzut de Directiva (UE) 2016/2341. În cazul în care statul membru gazdă nu permite continuarea activităților transfrontaliere ale IORP din Regatul Unit, întreprinderile plătitoare vor trebui să se asigure că schemele de pensii în cauză sunt transferate către o IORP înregistrată sau stabilită în UE. Întreprinderile plătitoare stabilite în Regatul Unit care plătesc contribuții la o IORP înregistrată sau autorizată în UE în legătură cu o schemă de pensii pentru membri sau beneficiari ale căror relații cu întreprinderea plătitoare sunt reglementate de legislația socială și a muncii din UE⁸ vor putea să continue să facă acest lucru în temeiul legislației UE și vor face obiectul Directivei (UE) 2016/2341.
- După încheierea perioadei de tranziție, membrii și beneficiarii ale căror relații cu întreprinderea plătitoare a unei IORP din UE sunt reglementate de legislația socială și a muncii din Regatul Unit relevantă pentru domeniul schemelor de pensii ocupaționale („membrii și beneficiarii din Regatul Unit”)⁹ nu vor mai beneficia de cadrul juridic stabilit de Directiva (UE) 2016/2341, chiar și în cazul în care IORP este înregistrată sau autorizată în UE¹⁰. Posibilitatea ca IORP din UE să poată furniza

⁸ Articolul 6 alineatul (3) din Directiva (UE) 2016/2341 nu specifică un anumit loc de stabilire pentru întreprinderea plătitoare.

⁹ Membrii și beneficiarii din Regatul Unit își pot avea reședința în Regatul Unit sau în UE.

¹⁰ A se vedea articolul 6 alineatul (19) din Directiva (UE) 2016/2341 privind definirea unei activități transfrontaliere.

servicii către membri și beneficiari dintr-o țară terță și cadrul de reglementare aplicabil în acest caz trebuie să fie evaluate în conformitate cu normele naționale aplicabile IORP.

- Continuitatea serviciilor: Este posibil ca pierderea înregistrării/autorizării acordate de UE să aibă un impact și asupra capacității IORP înregistrate sau autorizate în Regatul Unit de a continua să îndeplinească anumite obligații și activități și de a asigura continuitatea serviciilor în ceea ce privește contractele încheiate înainte de încheierea perioadei de tranziție¹¹. Se recomandă ca IORP, întreprinderile plătitoare la IORP și alte părți interesate să evalueze impactul încheierii perioadei de tranziție asupra activității lor și asupra dispozițiilor lor contractuale și, în cooperare cu autoritățile naționale de supraveghere relevante și cu Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA), să identifice și să atenueze riscurile de conformitate.
- În conformitate cu articolul 37 alineatul (3) din Directiva (UE) 2016/2341, membrii și beneficiarii IORP trebuie să primească, într-un interval rezonabil de timp, orice informație relevantă privind modificările aduse regulilor schemei de pensii, inclusiv informații privind impactul încheierii perioadei de tranziție asupra drepturilor lor și asupra furnizării serviciilor oferite de IORP, întrucât aceasta ar putea cauza modificări ale regulilor schemei lor de pensii.

Site-ul Comisiei despre asigurări și pensii (https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance/insurance-and-pensions_ro) oferă informații generale privind activitățile IORP. Aceste pagini vor fi actualizate cu noi informații dacă va fi necesar.

Comisia Europeană
Direcția Generală Stabilitate Financiară, Servicii Financiare și Uniunea Piețelor de Capital

¹¹ Deoarece Directiva (UE) 2016/2341 nu conține dispoziții specifice privind modalitățile de a garanta respectarea în continuare a contractelor, aceasta este o chestiune determinată de legislația națională a statului membru gazdă.